

ΘΕΜΑ 7^ο
(ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ: Περί Μυστηρίων 142-143)

Ἐπειδὴ γὰρ, ὦ ἄνδρες, αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βουλομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ ὄντες σῶζειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς, οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση τῇ Ἑλλάδι. Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δημοσίᾳ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων ἀρετάς, ἀξιῶ κάμοι διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν ἀρετάς σωτηρίαν γενέσθαι. Καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλοντο· ὦν ἔνεκα καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας, ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε.

ΣΧΟΛΙΑ

- 1 Ἐπειδὴ γὰρ, ὦ ἄνδρες, αἱ νῆες διεφθάρησαν: χρονική πρόταση. πολλῶν βουλομένων: μτχ. γενική απόλυτη, επιρρ. εναντιωματική. τὴν πόλιν: συντάσσεται με το απαρέμφ. 'περιβαλεῖν' ως αντικείμενο. ἀνηκέστοις συμφοραῖς: το ουσιαστικό είναι δοτική της συνοδείας και το επίθετο είναι επιθ. προσδιορ.
- 2 ἔγνωσαν...σῶζειν: 'γιγνώσκω + ἀπαρέμφατο = αποφρασιζώ'. ἐχθροὶ ὄντες: συνημμένη μτχ. στο υποκείμενο του 'ἔγνωσαν', επιρρ. εναντιωματική. διὰ τὰς... ἀρετάς: εμπρόθ. προσδ. της αιτίας.
- 3 ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν: το ουσιαστικό συντάσσεται με το 'ἀρετάς' ως γενική υποκειμενική, και η αντωνυμία ως επιθ. προσδ. οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας: αναφορική πρόταση. Το ρ. 'ὑπάρχω τινός (πράγματос) = γίνομαι ο οδηγός σε κάτι'. Ἐπειδὴ τοίνυν...: αιτιολογική πρόταση.
- 4 δημοσίᾳ: 'ολοφάνερα – ξεκάθαρα'. διὰ τὰς...ἀρετάς: εμπρόθ. προσδ. της αιτίας. τῶν προγόνων: συντάσσεται με το 'ἀρετάς' ως γενική υποκειμενική. τῶν ὑμετέρων: παράθεση.
- 5 σωτηρίαν γενέσθαι: το απαρέμφατο είναι αντικ. στο 'ἀξιῶ' και το ουσιαστικό αντικείμενο στο απαρέμφ. αὐτῶν τῶν ἔργων: το ουσιαστικό συντάσσεται με το πιο κάτω ουσιαστικό 'μέρος' ως γενική διαιρετική, και η αντωνυμία είναι κατηγορ. προσδ. δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη: αναφορική επιρρ. πρόταση της αιτίας.
- 6 μέρος: αντικείμενο στο ρ. 'συνεβάλοντο'. ὦν ἔνεκα: εμπρόθετος προσδ. της αιτίας με αναστροφή της προθέσεως 'ἔνεκα': 'ἔνεκα ὦν'. Αν μία περίοδος λόγου ξεκινά με αναφορικό, και μέχρι το τέλος της περιόδου δεν υπάρχει κύρια πρόταση, τότε η πρόταση του αναφορικού λογίζεται κύρια, και το αναφορικό μεταφράζεται ως δεικτική αντωνυμία. Αυτό συμβαίνει εδώ: 'ὦν ἔνεκα = ἐξ αιτίας αὐτῶν = γι' αὐτούς τους λόγους'. ἐμοὶ δίκαιον: ενν. 'ἐστί'.
- 7 ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας: 'εσεῖς να προσφέρετε την σωτηρία'. ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε: αναφορική πρόταση. Το αναφορικό είναι αντικείμενο στο ρ. 'ἐτύχετε': 'τυγχάνω τινός = βρίσκω κάτι'.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Όταν λοιπόν, δικαστές, τα πλοία μας καταστράφηκαν, παρά το γεγονός ότι πολλοί ήθελαν να δημιουργήσουν στην πόλη μας αθεράπευτα προβλήματα, οι Λακεδαιμόνιοι αντιθέτως αν και τότε ήταν εχθροί μας απεφάσισαν να σώσουν την πόλη μας εξ αιτίας των αρετών που είχαν εκείνοι οι άνδρες, οι οποίοι οδήγησαν την Ελλάδα ολόκληρη στην ελευθερία. Επειδή λοιπόν και η πόλη μας ολοφάνερα σώθηκε εξ αιτίας των αρετών που είχαν οι δικοί σας πρόγονοι, έχω κι εγώ την αξίωση εξ αιτίας των αρετών που είχαν οι δικοί μου πρόγονοι, να σωθώ. Διότι πράγματι από αυτά τα έργα, εξ αιτίας των οποίων η πόλη μας σώθηκε, ένα μεγάλο μέρος συνέβαλαν και οι δικοί μου πρόγονοι. Για όλους αυτούς τους λόγους είναι σωστό και εσείς να δώσετε και σε εμένα την σωτηρία, την οποίαν κερδίσατε από τους Έλληνες.